28/07/2022

Επικήδειος στην Πρεσβυτέρα Κυριακή Παρασκευά από το Λευκόνοικο

/ Γνώμες

Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη, Δημάρχου Λευκονοίκου

Τετάρτη, 27 Ιουλίου 2022, Ώρα:10:30 π.μ.
Ι.Ν. Αγίου Κοσμά του Αιτωλού
ΛΕΜΕΣΟΣ

«Λευκόνοικο, πατρίδα μου,
μείνε μέσ' τη ζωή μου ολόρθο,
στύλος να κρατηθώ».

Αγάπησε το Λευκόνοικό μας και το ύμνησε με πολλή αγάπη και πόνο η πρεσβυτέρα Κυριακή Παρασκευά. Για μας η κ. Παρασκευά. Η πιο φωτισμένη και η πιο χαρισματική γυναικεία προσωπικότητα που γέννησε η κωμόπολή μας. Ευφυέστατη, καλλιεργημένη, εμπνευσμένη εκπαιδευτικός, η ζώσα παρουσία του πνευματικού ανθρώπου μέσα στο σχολείο μας αλλά και την κοινωνία του Λευκονοίκου. Το πρότυπό μας! Από πέντε χρονών, όταν με ρωτούσαν τι θα σπουδάσω, απαντούσα: «Φιλόλογος, σαν την κ. Παρασκευά».

Γεννημένη στο Λευκόνοικο, το 1935, από δύο γονείς εξαιρετικούς, από τον μάστροΠουρεκκή, τον εφευρέτη της αλωνιστικής μηχανής, και την αγία γυναίκα της προσευχής και της ταπείνωσης, την Παναγιώτα, ήταν η πρώτη μαθήτρια από την κωμόπολή μας η οποία φοίτησε στη Φιλοσοφική Σχολή του Ε.Κ.Π.Α. Στην Ανωτέρα Σχολή Λευκονοίκου ήταν η αγαπημένη μαθήτρια των καθηγητών της, και ιδιαιτέρως του μ. Φεγγουδάκη από την Αθήνα.

Στα φοιτητικά της χρόνια ξεχώρισε για τον δυναμισμό και τις ηγετικές ικανότητές της στη Χ.Φ.Ε. τον καιρό του αντιαποικιακού αγώνα του λαού μας.

Ο μ. Κωνσταντίνος Σπυριδάκης, ξεχωρίζοντάς την από τα μαθητικά της χρόνια, την παρακαλούσε να διδάξει στην πρωτεύουσα, αλλά η αγαπημένη μας καθηγήτρια προτίμησε να έρθει να μεταλαμπαδεύσει τις γνώσεις και το ήθος της σε όλους εμάς, τα παιδιά του Λευκονοίκου και των γύρω χωριών, και γι’ αυτό την ευγνωμονούμε!Η μεγαλύτερη αρετή της ήταν η μαρτυρία Χριστού. Ήταν η χριστιανή εκπαιδευτικός που με τη βιοτή της μας ενέπνεε την αγάπη για τον Χριστό, την Παναγία και τους αγίους μας!

Αυτά, ακριβώς, τα χαρακτηριστικά της με παρακάλεσε να πω και εκ μέρους του ο συμμαθητής μου Γέροντας Εφραίμ, Ηγούμενος της Μονής Βατοπαιδίου, ο οποίος με πληροφόρησε ότι η Μονή του θα προσφέρει 1000 ευρώ στη μνήμη της για την ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Λουκά του Ιατρού. Τα ίδια ακριβώς μου είπε και ο π. Υπουργός και αγαπημένος μαθητής της, ο Δημήτρης Ηλιάδης. Μας μετέδιδε γνώσεις και ήθος.

Ως φιλόλογος διακρίθηκε για την επιστημονική της επάρκεια, την εργατικότητα, την παιδαγωγική αυστηρότητα, συνδυασμένη με την παιδαγωγική χάρη, και τη γνήσια αγάπη για τους μαθητές και τις μαθήτριές της, οι οποίοι, αναγνωρίζοντας την πολύτιμη προσφορά τηςτρέφουν απεριόριστα αισθήματα σεβασμού, ευγνωμοσύνης και αγάπης γι’ αυτήν, γι’ αυτό και ήρθαν σήμερα από όλη την Κύπρο για να την αποχαιρετήσουν. Ειλικρινά, νιώθουμε όλοι και όλες πολύ ευλογημένοι/-ες.

Πώς να ξεχάσω τη σκηνή, όπου η κ. Παρασκευά, ετοιμόγεννη, με το καφέ παλτό της, γέμιζε τον πίνακα με χρονικές αντικαταστάσεις αρχαίων ρημάτων, κι εμείς θαυμάζαμε την αντοχή και τη δύναμη της ψυχής της…Ακόμη θυμάμαι τη μεγάλη κοιλιά της…

Ή πόσες φορές πήγαμε στο σπίτι της για να μας βοηθήσει στις εργασίες μας για το περιοδικό μας «Φωτεινή Πορεία», το οποίο η Μονή Βατοπαιδίου μάς το έχει επανεκδώσει; Θυμάμαι ότι για πρώτη φορά στο σπίτι της έφαγα φατζιήμουτζιέντρα… Μαζί μας ήταν και τα παιδάκια της τα οποία υπεραγαπούσαμε…

Μαζί με τον σύζυγό της, Θεολόγο Παρασκευά Παρασκευά, ο οποίος αργότερα, μετά την αφυπηρέτησή του, έγινε ιερέας στη Λεμεσό, απέκτησαν πέντε παιδιά: την Παναγιώτα, την Ειρήνη, τον Γιώργο, τον Δημήτρη και τη Δήμητρα. Θυμάμαι τον πόνο της, όταν έχασαν από λάθος των νοσοκόμων τον Δημήτρη τους…

Σαν φύγαμε αλλοπαρμένοι εκείνο το δίσεκτο καλοκαίρι, ήταν λεχώνα τη Δήμητρά της, μόλις γύρισε στο σπίτι της από την κλινική στη Λευκωσία. Με ένα βρέφος βρήκαν απάγκιο στην Ορμήδεια… πρόσφυγες στον τόπο μας…

«Παράθυρα και τοίχους δεν έχουνε οι χαρουπιές…» θα γράψει…

Με την προσφυγιά έχασαν τα παιδιά της περιοχής μας, αλλά κέρδισαν τα παιδιά της Λεμεσού και τα προσφυγόπουλα της Αμμοχώστου.

Αφυπηρέτησε ως Λυκειάρχης. Στη μεγάλη πόλη της Λεμεσού με την έντονη πνευματική κίνηση, ξεχώρισε για την προσωπικότητά της, την καλλιέργειά της, την ευγένεια και την αρχοντιά της ψυχής της, τη γλυκύτητα και την καλοσύνη της, τον ετεροκεντρισμό της αγάπης της, την ηθική αρτίωσή της, τη διάθεση για προσφορά στον συνάνθρωπο, το ψυχικό μεγαλείο της και τα τόσα άλλαπολλά χαρίσματά της, παρά την ταπεινότητα που τη χαρακτηρίζει.

Στα χρόνια της ωριμότητας, ξεδίπλωσε ακόμη περισσότερο τα ταλέντα και τις

ικανότητές της, γι’ αυτό και απολάμβανε μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού από τους μαθητές και τις μαθήτριές της αλλά και από τον πνευματικό κόσμο της πόλης.

Η πολυαγαπημένη μας Κούλα Παρασκευά, πέρα από φιλόλογος, ήταν και κατηχήτρια, ποιήτρια, πεζογράφος και ερευνήτρια. Ως Δήμαρχος Λευκονοίκου την ευγνωμονώ για τον λογοτεχνικό θησαυρό που μας άφησε. Έχουμε πολλούς στίχους της αλλά και πεζά για να υμνήσουμε το Λευκόνοικό μας. Υποσχόμαστε μαζί με τις κόρες της αλλά και με αγαπημένους ερευνητές ότι θα αναδείξουμε το έργο της, όπως του αξίζει.

Αγαπημένοι μου Γιώτα, Ειρήνη, Γιώργο και Δήμητρα, σε σας, τους συζύγους σας, Θεοφύλακτο, Νίκο και Ανδρέα, τα εγγόνια της, Παναγιώτη, Παρασκευά, Εφραίμ, Ιωάννη, Μαρίνα, Κυριακή, Δέσποινα, Χάρη και Λουκιάνα, εύχομαι να ζείτε, να τη θυμάστε, να τη μιμείστε και να τη μακαρίζετε.

Πολυαγαπημένη μας, σεβαστή μας καθηγήτρια, Κούλα Παρασκευά,

Καλοτάξιδη να είναι η πορεία σου προς το Φως.

Είμαστε σίγουροι ότι η ψυχή σου, μετά την πρόσφατη ταλαιπωρία της, θα αναπαυτεί στην αγκαλιά του Θεού που τόσο αγάπησες.

Σε ευγνωμονούμε για όλα όσα μας πρόσφερες αφειδώλευτα, στηρίγματα για μια ζωή. Με αυτές τις αξίες και τις παρακαταθήκες σου πορευτήκαμε σαν ήρθαν τα δίσεκτα χρόνια της προσφυγιάς μας…

Η σοφία, η σοβαρότητα και η αγάπη σου θα μας συντροφεύουν στο υπόλοιπο της ζωής μας.

Να ξέρεις ότι, σαν έρθει η ώρα η ευλογημένη, θα πάρουμε τα κόκκαλά σου να αναπαυτούν στο Λευκόνοικό μας που τόσο αγάπησες και τίμησες!

Καλό παράδεισο.

Καλή Ανάσταση.

Καλή αντάμωση.

Πρέσβευε και υπέρ ημών.

2014/05/18

2013/01
Τράπεζα Κύπρου

2013/01/30
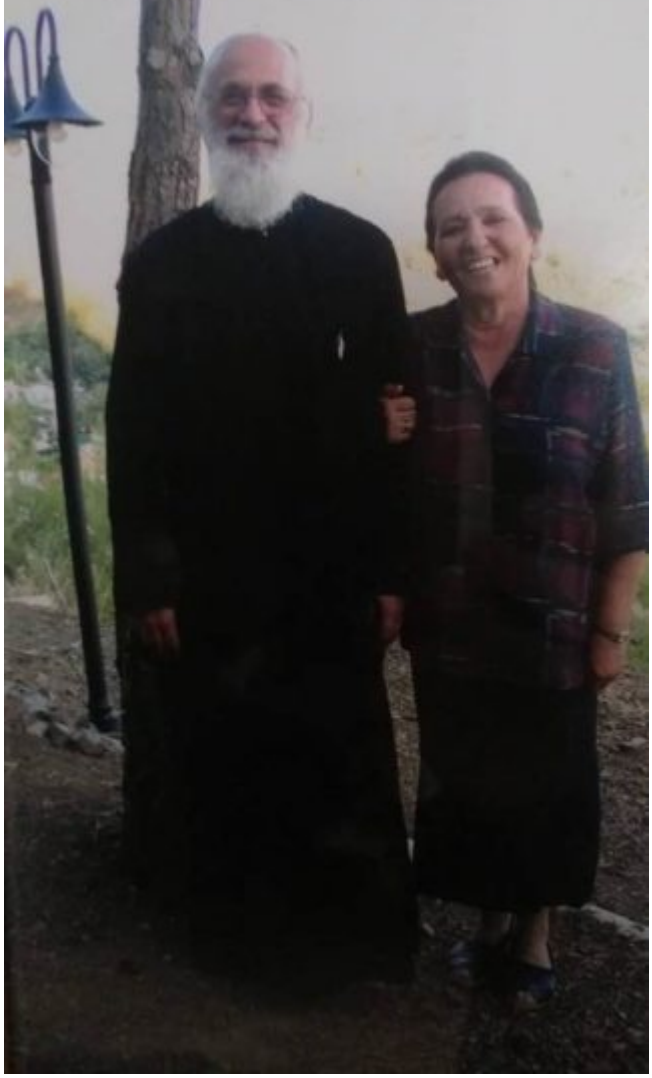
Κύπρου
2013/01/30